Månadsbrevet

Nr 9

November
2016

R T Concordia, Stockholm

Några bröder samlade på Ålandsbåten Rosella, vid vårt senaste Utpostmöte där den 9 oktober. Mästaren Ingemar Weiner omges här av tio övriga bröder, bland annat bröder från Åland.

Omslagsbilden:
Tommy Nilsson

**

Redaktör:
Erik Östberg

Utan verktyg?

Eller med verktyg oförmögen erkänna att jag har dem?

Jag är nybörjare i att vara så här gammal, liksom du som läser detta, så gamla som vi är idag har vi aldrig varit förut. Det verkar ofrånkomligt att livet ska utsätta oss för prövning, till slut, även om jag för min del, sedan länge, har bestämt mig för att förtränga detta.

Oväntat in på sjukhus och så bli utsatt för utmärkt vård så ska detta inte alls handla om mig själv, dock vad jag upplevde i en speciell situation där på Danderyds sjukhus. Efter några nätter förstod jag att det var dags för hemgång, väntan blev lång den dagen. Hyfsat frisk promenerade jag en halvtimme inne på den låsta avdelningen, jag ville ut och man släppte ut mig, märkt med kanyler i armarna och i sjukhusets kläder. In i hissen på 8:e våningen, tryckte jag på 4:ans knapp och for nedåt, men hissen stannade på 7:e. In i hissen kom en familj, tydligt ursprung straxt söder eller öster om medelhavet. En pappa med svart skäggstubb, en mamma rejält insvept i mycket tyg, och en liten pojk kanske 2 år. Mamman hade en liten korg i handen, i korgen fanns en alldeles ny liten människa, dom brukar vara ca 50 cm långa. Inget annat hade dom med sig, inga alls förnödenheter av någon sort. Vi åkte ner till 4:e våningen, familjen satte sig på en soffa där i hallen och jag gick ut på min promenad.

Jag gick runt hela sjukhuset, något mer än en halvtimme var jag nog borta. När jag kom in i hallen igen satt den lilla familjen kvar på soffan, inte en min rörde dom, fortfarande utan minsta förnödenhet med sig. Jag åkte upp till den avdelning jag hörde till, blev omskött med det jag behövde, serverad mat och annan omvårdnad som man

får på svensk avdelning för sjukvård. Sakta gick tiden, vid pass halv fem kom en sköterska och meddelade glädjande, du ska strax åka hem. Ändå tog det lite tid att bli av med kanyler och annat som ska lämnas kvar, en doktor kom och ordinerade medicin, så kunde jag fara hem. Ut i hissen, tryckte på 4:an och for nedåt, det var mer än fem timmer sedan jag kom upp efter min promenad.

På soffan i hallen på 4:e våningen satt familjen kvar. Fortfarande utan en enda förnödenhet, jag vet, att sköta en familj kräver både det ena och det andra, men inget hade dom. Här satt de kvar efter fem timmar.

Min fru stod utanför och väntade på mig, jag får inte köra bil längre, vi åkte hem.

I det trygga landet Sverige finns det verktyg att hjälpa en familj som denna. Och det är klart att om den familjen hade varit mig närstående, så hade till och med jag haft verktygen. Jag har mycket funderat kring denna upplevelse, jag kom nära det elände som vi bara ser på TV, där det inte är på riktigt.

Jag tog inte fram några verktyg. Jag trodde inte att jag hade några. Eller……?

FSV

Kjell Öberg

ps Jag gläder mig dock att den nya lilla människan kom till världen under god omvårdnad ds

HÄNDER DET NÅGOT I TEMPLET ELLER...?

Det finns flera sätt att se på en sådan fråga. Man kan till exempel säga att det är bara att läsa mötesschemat så ser man vad som händer. Vi har möten och andra sammankomster. Men händer det något dessutom, mellan raderna, om man säger så. Är något på gång? Finns det något frö som ligger och gror, några idéer som tar form i Mästarerådet eller hos enskilda bröder? Planeras det något som det ännu är för tidigt att prata om? Sådant behövs om Templet ska fortleva och utvecklas. Man kan också fråga sig om det händer något med Dig och mig när vi är i Templet eller när vi funderar på och känner efter vad vi varit med om? Hur går det med vårt inre tempelbygge? Eller är det bara något vi talar om vid högtidliga tillfällen?

Vi hade valmöte den 18 oktober. Då valdes Mästareråd. Christer Wik blir ny mästare och ny Vice Mästare blir Per Östberg. Ny i Mästarerådet blir Kjell Andersson, som valdes till Kaplan. Övriga ledamöter omvaldes: Jan Söderman som Undermästare. Tommy Nilsson som sekreterare, Karl-Erik Henriksson som Ceremonimästare och Kent Trobell som Skattmästare. Nu konstaterar vi bara detta. Gratulationer och lyckönskningar tar vi i januari, då Mästarerådet installeras.
Efter valmötet var det IG-sammanträde. Då tog Göte Appelberg oss med på en spännande resa bland Tempelsalens inbyggda symboler.

Nästa möte blir PRG den 8 november, IG med parentation den 15 november. Detta blir årets sista ritualmöte. Men två angelägna sammankomster finns kvar: Högtidsmöte med Templet Mälardrottningen lördagen den 3 december klockan 12.00 och så det traditionella luciafirandet den 13 december klockan 18.00
Det är mycket att se fram emot. Vi ses.